

EVROPSKA UNIJA

EVROPSKI PARLAMENT

SVET

Bruselj, 25. april 2014
(OR. en)

2013/0023 (COD)

PE-CONS 45/14

DROIPEN 28
JAI 110
ECOFIN 177
UEM 34
GAF 12
CODEC 519

ZAKONODAJNI AKTI IN DRUGI INSTRUMENTI

Zadeva: DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA o kazenskopravni
zaščiti eura in drugih valut pred ponarejanjem ter o nadomestitvi Okvirnega
sklepa Sveta 2000/383/PNZ

DIREKTIVA 2014/.../EU
EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

z dne

o kazenskopravni zaščiti eura in drugih valut
pred ponarejanjem ter o nadomestitvi
Okvirnega sklepa Sveta 2000/383/PNZ

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 83(1) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske Komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropske centralne banke¹,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora²,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom³,

¹ UL C 179, 25.6.2013, str. 9.

² UL C 271, 19.9.2013, str. 42.

³ Stališče Evropskega parlamenta z dne 16. aprila 2014 (še ni objavljeno v Uradnem listu) in odločitev Sveta z dne

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Euro je kot skupna enotna valuta držav članic euroobmočja postal pomemben dejavnik v gospodarstvu Unije in vsakodnevnem življenju njenih državljanov. Vendar pa je od njegove uvedbe leta 2002 njegovo ponarejanje povzročilo finančno škodo v višini najmanj 500 milijonov EUR, saj je ta valuta nenehno tarča organiziranih kriminalnih združb, ki se ukvarjajo s ponarejanjem denarja. V interesu Unije kot celote je, da nasprotuje vsaki dejavnosti, ki bi lahko ogrozila verodostojnost eura s ponarejanjem, in da jo preganja.
- (2) Ponarejeni denar zelo negativno vpliva na družbo. Povzroča škodo državljanom in podjetjem, ki za ponaredke ne prejmejo odškodnine, tudi če so jih prejeli v dobri veri. Pri potrošnikih bi lahko vzbudil pomisleke glede zadostne zaščite gotovine in strah pred tem, da bodo prejeli ponarejene bankovce in kovance. Zagotovitev zaupanja državljanov, podjetij in finančnih institucij v vseh državah članicah in v tretjih državah v pristnost bankovcev in kovancev je zato bistvenega pomena.
- (3) Pomembno je zagotoviti, da učinkoviti in uspešni kazenskoopravni ukrepi v vseh državah članicah ustrezno ščitijo euro in vsako drugo valuto, katere obtok je pravno dovoljen.
- (4) Uredba Sveta (ES) št. 974/98¹ zavezuje države članice, katerih valuta je euro, da zagotovijo primerne sankcije zoper ponarejanje in zlorabo bankovcev in kovancev eura.

¹ Uredba Sveta (ES) št. 974/98 z dne 3. maja 1998 o uvedbi eura (UL L 139, 11.5.1998, str. 1).

- (5) Uredbi Sveta (ES) št. 1338/2001¹ in (ES) št. 1339/2001² določata ukrepe, potrebne za zaščito eura pred ponarejanjem, zlasti ukrepe za umik ponarejenih bankovcev in kovancev eura iz obtoka.
- (6) Mednarodna konvencija o preprečevanju ponarejanja denarja, podpisana v Ženevi 20. aprila 1929, skupaj s protokolom (v nadaljnjem besedilu: „Ženevska konvencija“)³ določa pravila za učinkovito preprečevanje, pregon in kaznovanje kaznivega dejanja ponarejanja denarja. Zlasti je namenjena zagotavljanju, da se lahko naložijo stroge kazni in druge sankcije za kazniva dejanja ponarejanja denarja. Vse pogodbenice Ženevske konvencije morajo uporabljati načelo nediskriminacije valut, ki niso njihova domača valuta.
- (7) Ta direktiva dopolnjuje določbe Ženevske konvencije in olajšuje njeno uporabo v državah članicah. Zato je pomembno, da so države članice pogodbenice Ženevske konvencije.

¹ Uredba Sveta (ES) št. 1338/2001 z dne 28. junija 2001 o določitvi ukrepov, potrebnih za zaščito eura pred ponarejanjem (UL L 181, 4.7.2001, str. 6).

² Uredba Sveta (ES) št. 1339/2001 z dne 28. junija 2001 o razširitvi učinkov Uredbe (ES) št. 1338/2001 o določitvi potrebnih ukrepov za zaščito eura pred ponarejanjem na tiste države članice, ki eura niso sprejele za svojo enotno valuto (UL L 181, 4.7.2001, str. 11).

³ Št. 2623, str. 372 – Serija pogodb Lige narodov 1931.

- (8) Ta direktiva nadgrajuje in dopolnjuje Okvirni sklep Sveta 2000/383/PNZ¹. Okvirni sklep dopolnjuje s podrobnejšimi določbami o stopnji sankcij, o preiskovalnih orodjih in analizi ter o identifikaciji in odkrivanju ponaredkov bankovcev in kovancev eura med sodnimi postopki.
- (9) Ta direktiva bi morala ščititi vse bankovce in kovance, katerih obtok je pravno dovoljen, in sicer ne glede na to, ali so izdelani iz papirja, kovine ali katere koli druge snovi.
- (10) Zaradi zaščite eura in drugih valut je potrebna enotna opredelitev kaznivih dejanj v zvezi s ponarejanjem denarja ter enotne učinkovite, sorazmerne in odvračilne sankcije za fizične in pravne osebe. Da se zagotovi skladnost z Ženevsko konvencijo, bi morala ta direktiva določati, da so kazniva ista kazniva dejanja, kakor so določena v Ženevski konvenciji. Zato bi morala biti proizvodnja ponarejenih bankovcev in kovancev ter njihova distribucija kaznivo dejanje. Bistvena pripravljala dejanja navedenih kaznivih dejanj, na primer proizvodnjo instrumentov in sestavin za ponarejanje, bi bilo treba kaznovati kot samostojno kaznivo dejanje. Skupni cilj navedenih opredelitev kaznivih dejanj bi moral biti, da odvračajo od kakršne koli dejavnosti v zvezi s ponarejenimi bankovci in kovanci, instrumenti in drugimi sredstvi za ponarejanje.

¹ Okvirni sklep Sveta 2000/383/PNZ z dne 29. maja 2000 o povečanju zaščite s kaznimi in drugimi sankcijami za ponarejanje v zvezi z uvedbo eura (UL L 140, 14.6.2000, str. 1).

- (11) Kaznivo dejanje bi morala biti tudi zloraba zakonitih naprav ali materiala pooblaščenih tiskarn ali kovnic za proizvodnjo nezakonitih bankovcev in kovancev z namenom goljufive uporabe. Taka zloraba zajema primer, ko nacionalna centralna banka, kovnica ali drug pooblaščen gospodarski subjekt proizvede bankovce ali kovance, ki presegajo kvoto, ki jo določi Evropska centralna banka (v nadaljnjem besedilu: ECB). To obsega tudi primere, ko zaposleni v zakoniti tiskarni ali kovnici zlorabi naprave za lastne namene. Takšno ravnanje bi bilo treba kaznovati kot kaznivo dejanje, tudi če dovoljene količine niso bile presežene, saj teh bankovcev in kovancev, ko bi bili dani v obtok, ne bi bilo mogoče razlikovati od zakonite valute.
- (12) Bankovce in kovance, ki jih ECB ali nacionalne centralne banke in kovnice še niso uradno izdale, bi prav tako morala varovati ta direktiva. Tako bi morali biti, na primer, kovanci eura z novimi nacionalnimi motivi na eni strani ali nove serije bankovcev eura zaščiteni, preden se jih uradno da v promet.
- (13) Če je to primerno, bi bilo treba kot kaznivo dejanje določiti tudi spodbujanje k storitvi temeljnih oblik kaznivih dejanj ponarejanja, pomoč pri njih, napeljevanje k njim in poskus storitve takšnih dejanj, vključno z zlorabo zakonitih naprav ali materiala ter s ponarejanjem neizdanih bankovcev in kovancev, namenjenih dajanju v obtok. Ta direktiva ne zahteva od držav članic, da kot kaznivo določijo tudi poskus storitve kaznivega dejanja v zvezi z instrumentom ali sestavino za ponarejanje.
- (14) Glede vseh temeljnih elementov kaznivih dejanj, določenih v tej direktivi, bi moral biti podan naklep.

- (15) Za ponarejanje denarja se v državah članicah tradicionalno nalagajo stroge sankcije. To je posledica resne narave in učinka kaznivega dejanja na državljane in podjetja ter potrebe po zagotovitvi zaupanja državljanov in podjetij v pristnost eura in drugih valut. To še zlasti velja za euro, ki je enotna valuta več kot 330 milijonov ljudi v euroobmočju in druga najpomembnejša mednarodna valuta.
- (16) Države članice bi morale glede na določbe prava Unije, ki se nanašajo na boj proti ponarejanju valute, v nacionalnem pravu določiti kazenske sankcije. Te sankcije bi morale biti učinkovite, sorazmerne in odvračilne ter vključevati zaporno kazen. Najnižja stopnja najvišje zaporne kazni, iz te direktive za kazniva dejanja, ki jih vsebuje, bi se morala uporabljati vsaj za najhujše oblike teh kaznivih dejanj.
- (17) Stopnje sankcij bi morale biti učinkovite in odvračilne, ne bi pa smele presegati tistega, kar je sorazmerno s kaznivimi dejanji. Za namerno predajo ponarejene valute, ki je bila sprejeta v dobri veri, bi lahko nacionalno pravo držav članic sicer določilo različne vrste kazenskih sankcij, vključno z denarnimi kaznimi, vendar pa bi moralo zadevno nacionalno pravo predvideti zaporno kazen kot najstrožjo sankcijo. Zaporne kazni za fizične osebe bodo imele močan odvračilni učinek na morebitne storilce kaznivih dejanj po vsej Uniji.
- (18) Ker ta direktiva določa minimalna pravila, lahko države članice sprejmejo ali ohranijo strožja pravila za kazniva dejanja ponarejanja valute.

- (19) Ta direktiva ne posega v splošna pravila in načela nacionalnega kazenskega prava o izrekanju in izvrševanju kazenskih sankcij ob upoštevanju dejanskih okoliščin vsakega posameznega primera.
- (20) Ker lahko zaupanje v pristnost bankovcev in kovancev oslabi ali ogrozi tudi ravnanje pravnih oseb, bi morale biti pravne osebe odgovorne za kazniva dejanja, storjena v njihovem imenu.
- (21) Da bi bilo preiskovanje in pregon kaznivih dejanj ponarejanja denarja uspešno, bi morale imeti osebe, pooblašene za preiskovanje in pregon takih kaznivih dejanj, možnost uporabe tako učinkovitih preiskovalnih orodij, kot se npr. uporabljajo v boju proti organiziranemu kriminalu ali drugim hudim kaznivim dejanjem. Taka orodja bi lahko po potrebi vključevala na primer prestrezanje komunikacij, Uredba Sveta (ES) št. 1338/2001 tajno opazovanje, vključno z elektronskim nadzorom, spremljanje bančnih računov in druge finančne preiskave. Ob upoštevanju, med drugim, načela sorazmernosti bi morala uporaba teh orodij v skladu z nacionalnim pravom biti sorazmerna z naravo in težo preiskovanih kaznivih dejanj. Spoštovati bi bilo treba pravico do varstva osebnih podatkov.

- (22) Države članice bi se morale izreči za pristojne na način, ki je v skladu z Ženevsko konvencijo ter določbami o pristojnosti v drugih aktih kazenskega prava Unije, in sicer glede kaznivih dejanj, storjenih na njihovem ozemlju, in kaznivih dejanj, ki so jih storili njihovi državljani, pri čemer gre omeniti, da se kazniva dejanja na splošno najbolje obravnavajo v kazenskopravnem sistemu države, v kateri so bila storjena.
- (23) Zaradi vodilne vloge eura v gospodarstvu in družbi Unije ter posebne grožnje euru kot valuti svetovnega pomena, kar je razvidno iz obstoja velikega števila tiskarn v tretjih državah, so potrebni dodatni ukrepi za njegovo zaščito. Zato bi bilo treba določiti splošno pristojnost glede kaznivih dejanj v zvezi z eurom, ki so bila storjena zunaj ozemlja zadevne države članice, in sicer če je storilec na ozemlju te države članice in ni izročen ali če so bili ponarejeni bankovci ali kovanci eura, povezani s kaznivim dejanjem, odkriti v tej državi članici. Glede na objektivno drugačne okoliščine v državah članicah, katerih valuta je euro, je primerno, da se obveznost določitve take pristojnosti uporablja le za te države članice. Pristojnost za pregon kaznivih dejanj iz točke (a) člena 3(1), člena 3(2) in (3), kadar se nanašata na točko (a) člena 3(1), ter spodbujanja k njim, pomoči pri njih, napeljevanja k njim in poskusa storitve takšnih dejanj ne bi smela biti odvisna od pogoja, ali so ta dejanja kazniva v kraju, kjer so bila storjena. Države članice bi morale pri izvajanju takšne pristojnosti upoštevati, ali se ta dejanja obravnavajo v kazenskopravnem sistemu države, v kateri so bila storjena, ter bi morale spoštovati načelo sorazmernosti, zlasti glede obsodb za isto ravnanje, izdanih v tretji državi.

- (24) Kar zadeva euro, sta analiza in prepoznavanje ponarejenih bankovcev in kovancev eura centralizirani v nacionalnih analitskih centrih oziroma v nacionalnih analitskih centrih za kovance, ki so pooblašчени ali ustanovljeni v skladu z Uredbo (ES) št. 1338/2001.
- Ponarejene bankovce in kovance eura bi moralo biti mogoče analizirati, prepoznavati in odkrivati tudi med sodnim postopkom, da bi pri zadevni preiskavi in pregonu kaznivih dejanj hitreje odkrili vir izdelave ponaredkov ter bi preprečili in ustavili nadaljnji obtok takšnih vrst ponaredkov, ob ustreznem upoštevanju načela učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča. To bi pripomoglo k večji učinkovitosti boja proti kaznivim dejanjem ponarejanja, hkrati pa povečalo število predanih zaseženih ponaredkov med tekom kazenskih postopkov, razen v omejenem številu izjemnih primerov, ko bi moral biti mogoč samo dostop do ponaredkov. Na splošno bi morali pristojni organi dovoliti fizični prenos ponaredkov nacionalnim analitskim centrom in nacionalnim analitskim centrom za kovance. V nekaterih okoliščinah, na primer ko so dokaz v kazenskem postopku le maloštevilni ponarejeni bankovci ali kovanci ali kadar bi s fizičnim prenosom tvegali uničenje dokazov, kot so prstni odtisi, bi morali imeti pristojni organi namesto tega možnost odločitve o tem, ali bodo omogočili dostop do bankovcev in kovancev.

- (25) Zbrati je treba primerljive podatke o kaznivih dejanjih, določenih v tej direktivi. Da bi dobili celovitejši pregled nad problemom ponarejanja na ravni Unije in bi lahko oblikovali učinkovitejše rešitve, bi morale države članice Komisiji posredovati pomembne statistične podatke v zvezi s številom kaznivih dejanj ponarejanja bankovcev in kovancev ter številom kazensko preganjanih in kaznovanih oseb.
- (26) Za doseganje cilja boja zoper ponarejanje bankovcev in kovancev eura bi bilo treba v skladu z ustreznimi postopki iz Pogodbe skleniti sporazume s tretjimi državami, zlasti z državami, ki euro uporabljajo kot valuto.
- (27) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in načela, ki jih priznava zlasti Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, in sicer predvsem pravico do svobode in varnosti, spoštovanje zasebnega in družinskega življenja, svobodo izbire poklica in pravico do dela, svobodo gospodarske pobude, lastninsko pravico, pravico do učinkovitega pravnega sredstva in nepristranskega sodišča, domnevo nedolžnosti in pravico do obrambe, načeli zakonitosti in sorazmernosti kaznivih dejanj in kazni, pa tudi prepoved, da se za isto kaznivo dejanje kazensko ne preganja ali kaznuje dvakrat. Namen te direktive je zagotovitev popolnega spoštovanja navedenih pravic in načel ter bi jo bilo treba temu ustrezno izvajati.
- (28) Cilj te direktive je sprememba in razširitev določb Okvirnega sklepa 2000/383/PNZ. Glede na veliko število in naravo sprememb, ki jih je treba narediti, bi bilo treba zaradi jasnosti ta okvirni sklep za države članice, za katere je zavezujoč, v celoti nadomestiti s to direktivo.

- (29) Ker cilja te direktive, in sicer zaščititi euro in druge valute pred ponarejanjem, države članice ne morejo zadovoljivo doseči, temveč se zaradi obsega in učinkov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji (v nadaljnjem besedilu: PEU). V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (30) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola (št. 22) o stališču Danske, ki je priložen PEU in Pogodbi o delovanju Evropske unije (v nadaljnjem besedilu: PDEU), Danska ne sodeluje pri sprejetju te direktive, ki zato zanjo ni zavezujoča in se v njej ne uporablja
- (31) V skladu s členom 3 Protokola (št. 21) o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PEU in PDEU, je Irska podala uradno obvestilo, da želi sodelovati pri sprejetju in uporabi te direktive.
- (32) V skladu s členi 1, 2 in 4a(1) Protokola (št. 21) o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen PEU in PDEU, in brez poseganja v člen 4 navedenega protokola, Združeno kraljestvo ne sodeluje pri sprejetju te direktive, ki zato zanj ni zavezujoča in se v njem ne uporablja –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1
Predmet urejanja

Ta direktiva določa minimalna pravila glede opredelitve kaznivih dejanj in sankcij na področju ponarejanja eura in drugih valut. Uvaja tudi skupne določbe za krepitev boja proti navedenim kaznivim dejanjem in izboljšanje njihovega preiskovanja ter za zagotovitev boljšega sodelovanja pri preprečevanju ponarejanja.

Člen 2
Opredelitev pojmov

V tej direktivi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „valuta“ so bankovci in kovanci, katerih obtok je pravno dovoljen, vključno z bankovci in kovanci eura, katerih obtok je pravno dovoljen na podlagi Uredbe (ES) št. 974/98;
- (b) „pravna oseba“ je subjekt, ki ima v skladu z veljavnim pravom pravno osebnost, razen državnih organov ali organov javne uprave, ki izvršujejo državno oblast, in javnih mednarodnih organizacij.

Člen 3
Kazniva dejanja

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da je naslednje ravnanje, če je storjeno naklepno, določeno kot kaznivo dejanje:
 - (a) vsakršno goljufivo izdelovanje ali spreminjanje valute s kakršnimi koli sredstvi;
 - (b) goljufivo dajanje ponarejene valute v obtok;
 - (c) uvoz, izvoz, prevoz, prejem ali pridobitev ponarejene valute z namenom njenega dajanja v obtok, in sicer z vedenjem, da je ponarejena;
 - (d) goljufivo izdelovanje, sprejem, pridobitev ali posest:
 - (i) instrumentov, predmetov, računalniških programov in podatkov ter katerih koli drugih sredstev, posebej prirejenih za ponarejanje ali spreminjanje valute; ali
 - (ii) zaščitnih elementov, na primer hologramov, vodnih znakov ali drugih sestavin valut, ki so namenjene za zaščito pred ponarejanjem.
2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da je ravnanje iz točk (a), (b) in (c) odstavka 1 kaznivo tudi glede bankovcev ali kovancev, ki se izdelujejo ali so bili izdelani z uporabo zakonitih naprav ali materialov, in sicer kot kršitev pravic ali pogojev, v skladu s katerimi lahko pristojni organi izdajo bankovce ali kovance.

3. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da je ravnanje iz odstavkov 1 in 2 kaznivo tudi v zvezi z bankovci ali kovanci, ki še niso izdani, vendar so namenjeni v obtok kot zakonito plačilno sredstvo.

Člen 4

Spodbujanje, pomoč in napeljevanje ter poskus

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se spodbujanje h kaznivemu dejanju iz člena 3 ali pomoč pri njem in napeljevanje k njemu kaznuje kot kaznivo dejanje.
2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se poskus storitve kaznivega dejanja iz točk (a), (b) ali (c) člena 3(1), člena 3(2) ali člena 3(3) v zvezi z ravnanjem iz točk (a), (b) in (c) člena 3(1) kaznuje kot kaznivo dejanje.

Člen 5

Sankcije za fizične osebe

1. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se ravnanje iz členov 3 in 4 kaznuje z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi kazenskimi sankcijami.
2. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se kazniva dejanja iz točke (d) člena 3(1), kazniva dejanja iz člena 3(2) in kazniva dejanja iz člena 3(3) v zvezi z ravnanjem iz točke (d) člena 3(1) kaznujejo z najstrožjo sankcijo, ki predvideva zaporno kazen.
3. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se kazniva dejanja iz točke (a) člena 3(1) in člena 3(3) v zvezi z ravnanjem iz točke (a) člena 3(1) kaznujejo z najvišjo zaporno kaznijo, ki znaša najmanj osem let.
4. Države članice sprejmejo potrebne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da se kazniva dejanja iz točk (b) in (c) člena 3(1) in člena 3(3) v zvezi z ravnanjem iz točk (b) in (c) člena 3(1) kaznujejo z najvišjo zaporno kaznijo, ki znaša najmanj pet let.

5. Poleg sankcij iz odstavka 4 tega člena lahko države članice glede kaznivega dejanja iz točke (b) člena 3(1) določijo tudi druge učinkovite, sorazmerne in odvračilne kazenske sankcije, kot sta denarna ali zaporna kazen, če je bila ponarejena valuta prejeta brez vednosti, da gre za ponaredek, vendar se je posredovala naprej ob zavedanju, da gre za ponaredek.

Člen 6

Odgovornost pravnih oseb

1. Države članice z ustreznimi ukrepi zagotovijo, da pravna oseba lahko odgovarja za kaznivo dejanje iz členov 3 in 4, ki ga je v njeno korist storila fizična oseba, bodisi samostojno bodisi kot del organa pravne osebe, ki ima vodilni položaj v pravni osebi, in sicer na podlagi:
- (a) pooblastila za zastopanje pravne osebe;
 - (b) pristojnosti za sprejemanje odločitev v imenu pravne osebe; ali
 - (c) pristojnosti za opravljanje nadzora znotraj pravne osebe.
2. Države članice zagotovijo, da pravna oseba lahko odgovarja, če je zaradi neopravljene kontrole ali nadzora fizične osebe iz odstavka 1 tega člena dopustila, da fizična oseba, ki je v njeni pristojnosti, stori kaznivo dejanje iz členov 3 in 4 v korist te pravne osebe.

3. Odgovornost pravne osebe v skladu z odstavkoma 1 in 2 tega člena ne izključuje kazenskih postopkov proti fizičnim osebam, ki so storilci, napeljevalci ali pomagači pri kaznivih dejanjih iz členov 3 in 4.

Člen 7

Sankcije za pravne osebe

Države članice sprejmejo potrebne ukrepe za zagotovitev, da se pravna oseba, ki je kazensko odgovorna v skladu s členom 6, kaznuje z učinkovitimi, sorazmernimi in odvračilnimi sankcijami, ki vključujejo denarne kazni in globe, lahko pa tudi druge sankcije, kot so:

- (a) odvzem pravice do socialne pomoči ali podpore;
- (b) začasna ali stalna prepoved opravljanja poslovnih dejavnosti;
- (c) uvedba sodnega nadzora;
- (d) sodna likvidacija;
- (e) začasno ali trajno zaprtje poslovalnic, ki so bile uporabljene za storitev kaznivega dejanja.

Člen 8
Pristojnost

1. Vsaka država članica sprejme potrebne ukrepe, na podlagi katerih se izreče za pristojno za kazniva dejanja iz členov 3 in 4, kadar je:
 - (a) kaznivo dejanje v celoti ali delno storjeno na njenem ozemlju; ali
 - (b) storilec kaznivega dejanja njen državljan.
2. Vsaka država članica, katere valuta je euro, sprejme potrebne ukrepe, na podlagi katerih se izreče za pristojno za kazniva dejanja iz členov 3 in 4, ki so bila storjena zunaj njenega ozemlja, vsaj kadar se nanašajo na euro in kadar:
 - (a) je storilec kaznivega dejanja na ozemlju te države članice in ni izročen ali
 - (b) so bili ponarejeni bankovci ali kovanci eura, povezani s kaznivim dejanjem, odkriti na ozemlju te države članice.

Vsaka država članica za pregon kaznivih dejanj iz točke (a) člena 3(1), člena 3(2) in (3), kadar se nanašajo na točko (a) člena 3(1), pa tudi spodbujanja k njim, pomoči pri njih in napeljevanja k njim ter poskusa storitve takšnih dejanj, z ustreznimi ukrepi zagotovi, da njena pristojnost ni odvisna od pogoja, da ta dejanja štejejo za kaznivo dejanje v kraju, kjer so bila storjena.

Člen 9

Preiskovalna orodja

Države članice z ustreznimi ukrepi zagotovijo, da imajo osebe, enote ali službe, pristojne za preiskavo ali pregon kaznivih dejanj iz členov 3 in 4, na voljo učinkovita preiskovalna orodja, kot so na primer orodja, ki se uporabljajo pri preiskavi ali pregonu kaznivih dejanj organiziranega kriminala ali drugih hudih kaznivih dejanj.

Člen 10

Obveznost predaje ponarejenih bankovcev in kovancev eura zaradi analize in odkrivanja ponaredkov

Države članice zagotovijo, da se nacionalnim analitskim centrom in nacionalnim analitskim centrom za kovance med kazenskimi postopki nemudoma dovoli pregled domnevno ponarejenih bankovcev in kovancev eura zaradi analize, prepoznavanja in odkrivanja novih ponaredkov. Pristojni organi potrebne vzorce nemudoma predajo, najpozneje pa takrat, ko je v kazenskem postopku sprejeta pravnomočna odločba.

Člen 11

Statistika

Države članice vsaj vsaki dve leti pošljejo Komisiji podatke o številu kaznivih dejanj iz členov 3 in 4 ter številu oseb, preganjanih in obsojenih zaradi kaznivih dejanj iz členov 3 in 4.

Člen 12

Poročanje Komisije in pregled

Do ...^{*} Komisija Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o uporabi te direktive. V poročilu oceni obseg, v katerem so države članice sprejele potrebne ukrepe za uskladitev s to direktivo. Poročilu se po potrebi priloži ustrezni zakonodajni predlog.

Člen 13

Nadomestitev Okvirnega sklepa 2000/383/PNZ

Ta direktiva za države članice, za katere je zavezujoča, nadomesti Okvirni sklep 2000/383/PNZ brez poseganja v obveznosti držav članic glede roka za prenos Okvirnega sklepa 2000/383/JHA v nacionalno pravo.

Za države članice, za katere je ta direktiva zavezujoča, se sklicevanja na Okvirni sklep 2000/383/PNZ štejejo kot sklicevanja na to direktivo.

^{*} UL, prosimo, vstavite datum: 5 let po začetku veljavnosti te direktive.

Člen 14

Prenos

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do ...* O tem takoj obvestijo Komisijo.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice sporočijo Komisiji besedila temeljnih določb nacionalne zakonodaje, sprejete na področju, ki ga ureja ta direktiva.

* UL, prosimo, vstavite datum: 24 mesecev po začetku veljavnosti te direktive.

Člen 15
Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Člen 16
Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice v skladu s Pogodbama.

V ...,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik
